

4.3.2020

לכ'

רקטור אוניברסיטת תל-אביב, פרופ' ירון

שלום רב.

הנדון: ביטול כנס "קרינה בלתי מייננת – השפעות בריאותיות ורגישות לקרינה"

אני חייב לומר בנימה אישית, כי הרגשתי תחושה קשה בעקבות ההחלטה על ביטול הכנס. לפני יותר מ-5 שנים, סבלתי מכאבי ראש ואוזניים, שלטענת הרופאים לא היה להם צידוק שמוכר לרפואה. למזלי, נודע לי שאני רגיש לקרינה, ומשצמצמתי את החשיפה לקרינה לאחר תהליך למידה ממושך – חלפו התסמינים וחזרתי לתפקוד סביר. אלמלא אותו יום שבו שהיתי בפקק בכביש 6 מול אנטנות, ובשל כך הבנתי שהתסמינים שמהם אני סובל קשורים לקרינה – הייתי מן הסתם נאלץ לעבור מבדקי עומק שהיו כוללים CT ו-MRI, ובסיומם היו מבשרים לי כי "אין לך שום דבר...".

רפרטואר האנשים הרגישים לקרינה שנתקלתי בהם כולל רופאים, מעצבים, יזמים, תלמידי בי"ס, ועוד. גם קיומה של תופעת הפיברומיאלגיה התקבלה בעבר בחשדנות ובחוסר הערכה, עד שהמסד הרפואי החל להקשיב לסבלם של החולים, והחל להתבונן בתופעה בלב נקי ופתוח.

אני מרגיש וחושב, שהיושר המקצועי של האקדמיה מחייב אותה לחקור ולהתבונן בתופעה זו שהולכת ומתפשטת, גם אם היא לא מוזכרת בתכניות הלימודים הישנות של הקורסים ברפואה. המונח "גילוי", מדבר דווקא על דברים שאינם ידועים.

אני מקווה ומתפלל, שבעתיד תתנו חסות ותמיכה לשם בירור תופעה זו, הממררת את חיי אלפים בארץ, ומדירה אותם מהמרחב הציבורי בצורה די אכזרית.

בברכה

מני בן אריה